

ПАМ'ЯТІ ГЕОРГІЯ БОРИСОВИЧА СЕРГІЯ

23 грудня 2013 року на 80-му році пішов з життя кандидат технічних наук, завідувач відділу методики інтерпретації сейсморозвідки УкрДГРІ Георгій Борисович Сергій.

Передчасно і несподівано обірвалося життя знаного сейсморозвідника, авторитетної в інституті людини, досвідченого і висококваліфікованого фахівця. Життєвий шлях Георгія Борисовича – зразок людської гідності, добропорядності, уміння працювати з людьми.

Георгій Борисович народився 13 грудня 1934 року в м. Києві. Після закінчення в 1958 р. Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка отримав кваліфікацію інженера геолога-геофізика. Трудову діяльність розпочав у польових геофізичних партіях спочатку в Казахському геофізичному тресті, а з 1963 р. у тресті “Укргеофізрозвідка”. У 1968–1971 рр. як керівник групи тематичної й дослідно-методичної партій розробляв методики цифрової обробки та комплексної інтерпретації даних гравірозвідки під час пошуків родовищ нафти й газу в Україні. Значна частина методик впроваджена у виробництво.

У 1971 р., після стажування в США, очолив підрозділ “Укргеофізрозвідки” з освоєння, впровадження та вдосконалення математичного забезпечення цифрової обробки даних сейсморозвідки МСГТ. Під керівництвом і за участі Г. Б. Сергія в стислий термін освоєна і впроваджена у виробництво вперше в СРСР розроблена в США система обробки на ЕОМ даних сейсморозвідки “Сигма-5”. Ця технологія обробки сейсмічної інформації дала змогу суттєво збільшити оперативність обробки та інтерпретації сейсморозвідувальних даних.

З 1983 р., після роботи в Німеччині, Г. Б. Сергій на посаді начальника дослідно-методичної партії ДГП “Укргеофізика” зробив значний внесок у розробку і впровадження методик обробки та інтерпретації даних сейсморозвідки для пошуків і розвідки неантиклінальних пасток вуглеводнів і вирішення інших нетрадиційних завдань. Методика, яка дістала назву “Прогнозування геологічного розрізу” (ПГР) або методика ПАК (за однією з основних процедур), створена на основі застосування спеціалізованих графів кінематичної та динамічної обробки і комплексування сейсморозвідки, ГДС та іншої геологічної інформації. Г. Б. Сергій і його співробітники, та послідовники провели успішні роботи на Семиренківському, Селюхівському, Чернечинському, Софіївському, Шебелинському, Ярошівському та інших родовищах ДДЗ, що сприяло нарощуванню сировинної бази держави.

З 2002 року Георгій Борисович працює в Українському державному геологорозвідувальному інституті на посаді провідного наукового співробітника. Як відповідальний виконавець очолював геофізичний напрям робіт у галузевій комплексній програмі вивчення карбонатних колекторів, активно вдосконалював методики комплексної інтерпретації з урахуванням даних потенціальних полів, електророзвідки та геохімії в різних регіонах ДДЗ. Він запропонував нову геологічну модель Безлюдівського та прилеглих до нього родовищ, що підвищило перспективи цієї території ДДЗ.

Георгій Борисович є автором і співавтором понад 40 наукових праць і 20 виробничих звітів. Брав активну участь у роботі багатьох міжнародних і республіканських наукових конференціях.

У 1973 р. Г. Б. Сергію було присвоєно науковий ступінь кандидата технічних наук, у 2001 р. він обраний членом-кореспондентом УНГА. Має звання “Почесний розвідник надр” і нагороджений медаллю В. І. Лучицького.

Георгій Борисович був щирою й доброзичливою людиною, яку поважали всі, кому доводилося з ним працювати і спілкуватися. Його життєвська мудрість, природний такт і почуття гумору не раз допомагали знайти вихід зі складних ситуацій.

Світла пам'ять про Георгія Борисовича назавжди збережеться в наших серцях.

Друзі, колеги, співробітники